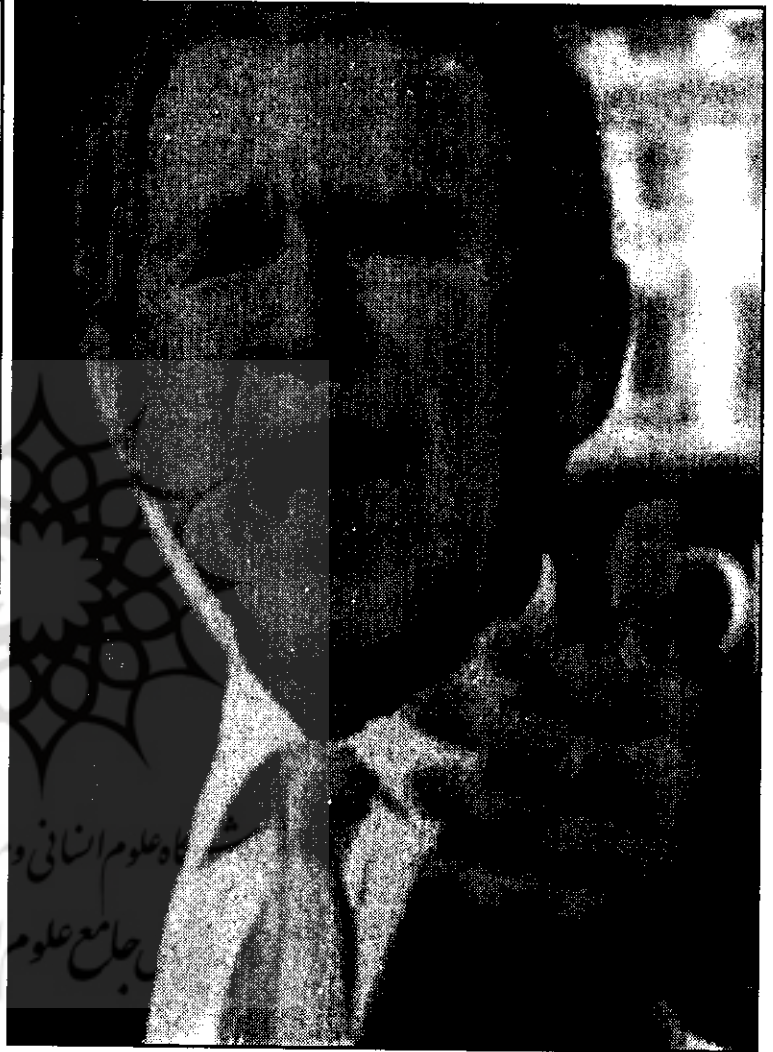

کودتای ونزوئلا و ارتباط آن با تیم بوش

ادولیانمی - نیویورک ۲۱ آوریل ۲۰۰۲

اشاره: گرچه مقاله آبروور درباره کودتای ونزوئلا در بهار سال ۱۳۸۰ به نگارش درآمده است، ولی از آنجایی که سرنخ افراد کلیدی و رابطه آنها با کودتا را نشان می‌دهد، بر آن شدیم تا این مقاله را برای پژوهشگران و خوانندگان چشم‌انداز ایران ترجمه نماییم. به نظر می‌رسد تأمل در محتوای این مقاله می‌تواند گامی در جهت روشن شدن سیاست گروه بوش و تبیین اوضاع و شرایط منطقه خاورمیانه نیز باشد. این مقاله تکمیل‌کننده پژوهش مهندس فرید مرجایی با عنوان "تبارشناسی ایدئولوژی گروه بوش" نیز هست که در هفدهمین شماره چشم‌انداز ایران به چاپ رسید.

امریکای لاتین و کارائیب را به دفتر خود دعوت نمود و گفت: "سرنگونی چاوز نقض قواعد دموکراتیک نبود. همان گونه که خود استعفا داده، خودش مسئول سرنوشتن می باشد." او اضافه کرد: "امریکا حامی کارمونا است."

اما در محفل کودتاگران، آقای الیوت آبرامز چهره اصلی بود؛ یعنی کسی که در کاخ سفید مدیر ارشد و مشاور امنیت ملی برای دموکراسی و حقوق بشر و عملیات بین المللی بود. او نظریه پرداز اصلی مکتبی به نام نیم کره گرایی (Hemis Pherism) است که اولویت اصلی را به مبارزه علیه مارکسیسم در امریکای لاتین می دهد. او در سال ۱۹۷۳ کودتای شیلی را رهبری کرد و سپس سرکرده جوخه های مرگ در آرژانتین، ونزوئلا، السالوادور، گواتمالا و هندوراس شد و در زمان شورش کنتراها در نیکاراگوئه، مستقیماً با آنها در شمال ارتباط داشت.

تحقیقات کنگره نشان داد آبرامز در جمع آوری وجوه غیرقانونی برای شورشیان فعالیت داشته و به خاطر پنهان نگه داشتن اطلاعات از هیئت تحقیق محکوم شد، ولی بعدها توسط جورج بوش پدر بخشیده شد.

سومین عضو مثلث سیاست گذاران امریکای لاتین، جان نگرپونته (John Negroponte) می باشد که نماینده فعلی امریکا در سازمان ملل است. او سفیر ریگان در سال های ۸۵ - ۱۹۸۱ در هندوراس بود، یعنی همان زمان که جوخه های مرگ آموزش دیده در امریکا (گردان نظامی ۱۶-۳) فعالان سیاسی را شکنجه و به قتل می رسانید.

منابع دیپلماتیک گفتند: نگرپونته آگاهی یافته که در آغاز سال احتمالاً حرکت هایی در ونزوئلا علیه چاوز رخ می دهد. بیش از ۱۰۰ نفر در جریان کودتا کشته شدند. روز جمعه در کاراکاس، دادگاه نظامی، پنج مقام عالی رتبه را به بازداشت خانگی نامحدود محکوم نمود تا به اتهامات شورشیان رسیدگی شود.

ایدنولوگ رئیس جمهور چاوز (Guillermo Garcia Ponce) مدیر فرماندهی انقلابی سیاسی گفت: "ژنرال های ناراضی، مطبوعات محلی و گروه های ضد چاوز در امریکا توطئه سرنگونی رئیس جمهور را طرح ریزی کرده بودند." وی گفت: "محافل ارتجاعی در امریکا نیز در این توطئه دست داشتند."

کارشناسان "جنگ های کثیف" دهه ۸۰، مشوق توطئه گران در کودتا به منظور سرنگونی پریزیدنت چاوز بودند. کودتای شکست خورده ونزوئلا کاملاً وابسته به کارشناسان ارشد دولت امریکا بود، به خصوص آنهایی که سابقه طولانی در درگیری های دهه ۸۰ موسوم به جنگ های کثیف داشته و به طور فعال با "جوخه های مرگ" در امریکای مرکزی ارتباط داشتند. درگیری واشنگتن در ماجراجویی آشوب آمیز اخیر که منجر به سرنگونی رهبر چپ گرای ونزوئلا هوگو چاوز شد، نگرانی هایی را مبنی بر جاه طلبی های امریکا در آن نیم کره برانگیخته است. همچنین به این قوت بخشیده است که کسانی که حرفه خویش را مرهون خدمات خود در جنگ های کثیف در دوران ریگان می دانستند، چرا دوباره توسط حکومت بوش به خدمت گرفته شدند. از جمله آقای الیوت آبرامز (Elliot Abrams) است که در جریان کودتای ونزوئلا حضور داشته و قبلاً به خاطر به اشتباه انداختن کنگره در خصوص افشاح "ایران - کنترا" محکوم شده بود.

حکومت بوش اگرچه سعی داشت خود را از کودتا دور نگاه دارد، اما بلافاصله حکومت جدید به رهبری مرد تاجر بیسه، پدر کارمونا (Pedro Carmona) را تأیید کرد. کودتا بعد از ۴۸ ساعت شکست خورد. اکنون مسئولان سازمان های دولتی و دیگر منابع دیپلماتی به نشریه آبزورر گفته اند: "امریکا نه تنها از وقوع کودتا اطلاع داشت و آن را تأیید کرد، بلکه پیروزی آن را مسلم تصور کرده بود." این منابع گفتند: "از چند ماه قبل از کودتا، کودتاگران ونزوئلایی از جمله کارمونا ملاقات هایی با مقامات امریکایی داشته و این دیدار تا پایان هفته ای که کودتا صورت گرفته، ادامه داشته است. ملاقات شدگان به کاخ سفید دعوت شده بودند و با مشاور اصلی جورج بوش یعنی اوتورایش (Otto Rich) که سیاست گذار دولت بوش در امریکای لاتین است، ملاقات کرده اند.

"رایش" یک امریکایی - کوبایی دست راستی از بقایای دوران ریگان است. وی مسئول تشکیلاتی مربوط به دیپلماسی عمومی بود. گرچه به لحاظ نظری او فقط به بخش دولتی گزارش می داد، اما در تحقیقات کنگره معلوم شد آن اداره عملاً و مستقیماً به مشاور امنیت ملی ریگان، یعنی کلنل اولیور نورث (Colonel Oliver North) در کاخ سفید گزارش می داده است.

الیور نورث محکوم و خجالت زده از نقش خود در ایران - کنترا بود که در جریان آن با تأیید امریکا تسلیحات خریداری شده به چریک های کنترا و جوخه های مرگ فروخته شد تا علیه حکومت قانونی ساندنیست ها در نیکاراگوئه به کار گرفته شود. رایش در سال ۱۹۸۶ سفیر امریکا در کاراکاس بود و از این طریق پیوندهایی با ونزوئلا داشت. انتصاب او، با مخالفت دموکرات ها در واشنگتن و رهبران سیاسی امریکای لاتین روبه رو شد. این مخالفت ها زمانی به اوج خود رسید که ونزوئلا کوشش کرد تا به بازار نفتی امریکا وصل شود.

منابع OAS گفته اند رایش طی ماه ها دیدارهایی با کارمونا (Carmona) و دیگر رهبران کودتا داشته و جزئیات کودتا مورد بحث قرار گرفته است. زمان و امکان پیروزی آن چنان بود که کودتا به عالی ترین شکل خود موفق شود. روزی که کارمونا اعلان پیروزی نمود، رایش همه سفیران

